

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (prvo prošireno vijeće)

1. ožujka 2023.*

„Damping – Uvoz određenih tkanih ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Kine i Egipta – Provedbena uredba (EU) 2020/492 – Konačna antidampinška pristojba – Izračun uobičajene vrijednosti – Članak 2. stavak 5. Uredbe (EU) 2016/1036 – Očita pogreška u ocjeni – Šteta – Izračun marže sniženja cijena”

U predmetu T-301/20,

Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE, sa sjedištem u Ain Soukhni (Egipat),

Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE, sa sjedištem u Ain Soukhni,

koje zastupaju B. Servais i V. Crochet, odvjetnici,

tužitelji,

protiv

Europske komisije, koju zastupaju P. Němečková i G. Luengo, u svojstvu agenata,

tuženika,

koju podupire

Tech-Fab Europe eV, sa sjedištem u Frankfurtu na Majni (Njemačka), koji zastupaju L. Ruessmann i J. Beck, odvjetnici,

intervenijent,

OPĆI SUD (prvo prošireno vijeće),

u sastavu, tijekom vijećanja: H. Kanninen, predsjednik, M. Jaeger, N. Póltorak, O. Porchia i M. Stancu (izvjestiteljica), suci,

tajnik: M. Zwozdziak-Carbonne, administratorica,

uzimajući u obzir pisani dio postupka,

nakon rasprave održane 23. ožujka 2022.,

* Jezik postupka: engleski

donosi sljedeću

Presudu

- 1 Tužbom podnesenom na temelju članka 263. UFEU-a tužitelji, Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE (u daljnjem tekstu: društvo Hengshi) i Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE (u daljnjem tekstu: društvo Jushi), zahtijevaju poništenje Provedbene uredbe Komisije (EU) 2020/492 od 1. travnja 2020. o uvođenju konačnih antidampinških pristojbi na uvoz određenih tkanih i/ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Egipta (SL 2020., L 108, str. 1.; u daljnjem tekstu: pobijana provedbena uredba), u dijelu koji se na njih odnosi.

I. Okolnosti spora

- 2 Hengshi i Jushi dva su društva osnovana u skladu sa zakonodavstvom Arapske Republike Egipta. Pripadaju grupi China National Building Material (CNBM). Djelatnost tužiteljâ sastoji se osobito od proizvodnje i izvoza određenih tkanih ili prošivenih tkanina od staklenih vlakana (u daljnjem tekstu: TSV), koje se prodaju, među ostalim, u Europskoj uniji.
- 3 Tijekom ispitnog razdoblja (od 1. siječnja do 31. prosinca 2018.), društvo Jushi istodobno je proizvodilo TSV-e i rovinge od staklenih vlakana (u daljnjem tekstu: RSV), koji su glavna sirovina u proizvodnji TSV-a. Društvo Jushi koristilo je u proizvodnji TSV-a vlastite RSV-e, ali je potonje i prodavalo nepovezanim kupcima, u Egiptu i izvan njega, među kojima i društvu Hengshi. To društvo proizvodilo je TSV-e od RSV-a kupljenih od društva Jushi te od jednog povezanog i jednog nepovezanog društva, pri čemu oba imaju sjedište u Kini.
- 4 Društvo Jushi prodavalo je TSV-e izravno nepovezanim kupcima u Egiptu i Uniji. Ono je također izvezilo TSV-e trima povezanim kupcima u Uniji, to jest društvima Jushi Spain SA, Jushi France SAS i Jushi Italia Srl. Nadalje, društvo Jushi prodavalo je TSV-e u Uniji posredstvom povezanog društva sa sjedištem izvan Unije, Jushi Group (HK) Sinosia Composite Materials Co. Ltd.
- 5 Društvo Hengshi nije prodavalo TSV-e na egipatskom tržištu. Ono ih je prodavalo u Uniji izravno nepovezanim kupcima te posredstvom povezanog društva sa sjedištem izvan Unije, Huajin Capital Ltd.
- 6 Nakon primitka pritužbe koju je 8. siječnja 2019. podnio intervenijent, društvo Tech-Fab Europe eV, u ime proizvođača koji čine više od 25 % ukupne proizvodnje TSV-a u Uniji, Europska je komisija, u skladu s člankom 5. Uredbe (EU) 2016/1036 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od dampinškog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 21.; u daljnjem tekstu: osnovna uredba), pokrenula antidampinški postupak u pogledu uvoza u Uniju TSV-a podrijetlom iz Kine i Egipta. Ta je institucija 21. veljače 2019. objavila obavijest o pokretanju postupka u *Službenom listu Europske unije* (SL 2019., C 68, str. 29.).
- 7 Kao što to proizlazi iz uvodne izjave 52. pobijane provedbene uredbe, proizvode koji su predmet antidampinškog postupka čine tkanine od tkanih i/ili prošivenih rovinga ili pređa od beskonačnih filamentnih staklenih vlakana s drugim elementima ili bez njih, isključujući proizvode koji su impregnirani ili predimpregnirani i tkanine otvorene mrežaste strukture veličine otvora veće od

1,8 mm u dužinu i širinu i mase veće od 35 g/m², podrijetlom iz Kine i Egipta, trenutačno razvrstane u oznake KN ex 7019 39 00, ex 7019 40 00, ex 7019 59 00 i ex 7019 90 00 (oznake TARIC 7019390080, 7019400080, 7019590080 i 7019900080).

- 8 Ispitnim postupkom o dampingu i šteti obuhvaćeno je razdoblje od 1. siječnja do 31. prosinca 2018. Ispitivanjem kretanja važnih za procjenu štete i uzročnu vezu obuhvaćeno je razdoblje od 1. siječnja 2015. do kraja razdoblja ispitnog postupka.
- 9 Tužitelji su 8. travnja 2019. odgovorili na antidampinški upitnik te na prilog I. upitniku u odnosu na s njima povezana društva.
- 10 Komisija je 16. svibnja 2019. pokrenula zasebni antisubvencijski ispitni postupak koji se odnosi na uvoz u Uniju TSV-a podrijetlom iz Kine i Egipta (u daljnjem tekstu: usporedni antisubvencijski ispitni postupak o TSV-ima). Ta je institucija 7. lipnja 2019. također pokrenula antisubvencijski ispitni postupak o RSV-ima (u daljnjem tekstu: usporedni antisubvencijski ispitni postupak o RSV-ima).
- 11 Komisija je izvršila posjete radi provjere u prostorijama tužiteljâ te u prostorijama s njima povezanih društava. Nakon tih posjeta, tužitelji su 30. svibnja 2019. podnijeli dodatna očitovanja.
- 12 Komisija je 19. prosinca 2019. obavijestila o bitnim činjenicama i razmatranjima na temelju kojih je namjeravala preporučiti uvođenje konačne antidampinške pristojbe na uvoz TSV-a podrijetlom iz Kine i Egipta (u daljnjem tekstu: konačna objava). Tužitelji su se 9. siječnja 2020. očitovali o toj objavi. Saslušanje na temu navedene objave održano je 16. siječnja 2020. u prostorijama Komisije. Istoga dana tužitelji su podnijeli dodatna očitovanja pisanim putem.
- 13 Komisija je 10. veljače 2020. objavila dodatnu konačnu objavu (u daljnjem tekstu: dodatna konačna objava). U toj objavi vodilo se računa o određenim argumentima koje su tužitelji iznijeli u vezi s konačnom objavom. Oni su se 13. veljače 2020. očitovali o dodatnoj konačnoj objavi. Saslušanje na temu navedene objave održano je 17. veljače 2020. u prostorijama Komisije.
- 14 Na zahtjev tužiteljâ, službenik za saslušanja proveo je 25. veljače 2020. naknadno saslušanje.
- 15 Komisija je 1. travnja 2020. donijela pobijanu provedbenu uredbu. Njome se uvodi konačna antidampinška pristojba od 20 % na uvoz u Uniju TSV-a koje proizvode tužitelji.

II. Zahtjevi stranaka

- 16 Tužitelji od Općeg suda zahtijevaju da:
 - poništi pobijanu provedbenu uredbu u dijelu koji se na njih odnosi;
 - naloži Komisiji snošenje troškova;
 - naloži intervenijentu snošenje vlastitih troškova.
- 17 Komisija, koju podupire intervenijent, od Općeg suda zahtijeva da:
 - odbije tužbu kao neosnovanu;

– naloži tužiteljima snošenje troškova.

III. Pravo

18 U prilog osnovanosti svoje tužbe tužitelji ističu dva tužbena razloga. Prvi se temelji na tvrdnji da je Komisija – metodom koju je primijenila kako bi utvrdila troškove proizvodnje TSV-a društva Hengshi, troškove prodaje, administrativne i ostale opće troškove (u daljnjem tekstu: PAO troškovi) te dobit koju valja uzeti u obzir za potrebe izračuna uobičajene vrijednosti proizvoda – povrijedila članak 2. stavak 5., članak 2. stavke 3., 6., 11. i 12. te članak 9. stavak 4. osnovne uredbe, dok se drugi tužbeni razlog temelji na navodu da je Komisija – metodom koju je primijenila kako bi utvrdila marže sniženja cijena i marže sniženja ciljnih cijena tužitelja – povrijedila članak 3. stavke 1., 2., 3. i 6. te članak 9. stavak 4. te uredbe.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 5., članka 2. stavaka 3., 6., 11. i 12. te članka 9. stavka 4. osnovne uredbe

19 Taj tužbeni razlog dijeli se na pet dijelova.

Prvi dio prvog tužbenog razloga, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 5. prvog podstavka osnovne uredbe

20 Tužitelji u biti tvrde da je Komisijino rasuđivanje koje je dovelo do toga da ne uzme u obzir troškove RSV-a zabilježene u poslovnim knjigama društva Hengshi protivno članku 2. stavku 5. prvom podstavku osnovne uredbe. Prema njihovu mišljenju, u toj se odredbi, kada je riječ o drugom u njoj navedenom uvjetu, ne propisuje kriterij koji bi se odnosio na tržišne uvjete te ona ne omogućuje Komisiji da ocijeni razumnost troškova zabilježenih u poslovnim knjigama društva Hengshi, osobito troškova RSV-a, povezanih s proizvodnjom i prodajom proizvoda o kojemu je riječ, to jest TSV-a.

21 Tužitelji smatraju da tom tumačenju u prilog idu, kao prvo, tumačenje članka 2.2.1.1. Sporazuma o primjeni članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini 1994. (GATT) (SL 1994., L 336, str. 103.; u daljnjem tekstu: antidampinški sporazum iz 1994.), koje je dalo tijelo za rješavanje sporova Svjetske trgovinske organizacije (WTO), kao drugo, načelo uskog tumačenja iznimaka predviđenih u pravu Unije i, kao treće, kontekst članka 2. stavka 5. osnovne uredbe i ciljevi koji se njome nastoje postići.

22 Komisija, koju podupire intervenijent, osporava te argumente.

23 U tom pogledu valja podsjetiti na to da je u slučaju kada je Unija namjeravala provesti pojedinačnu obvezu uključenu u okvir WTO-a ili kada akt Unije izričito upućuje na točno određene odredbe sporazuma WTO-a, na sucu Unije da nadzire zakonitost predmetnog akta Unije s obzirom na pravila WTO-a (presuda od 14. srpnja 2021., Interpipe Niko Tube i Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/Komisija, T-716/19, EU:T:2021:457, t. 95.).

24 Člankom 2. stavkom 5. osnovne uredbe Unija je namjeravala izvršiti posebne obveze sadržane u članku 2.2.1.1. antidampinškog sporazuma iz 1994. (vidjeti u tom smislu presudu od 7. veljače 2013., Acron/Vijeće, T-118/10, neobjavljenu, EU:T:2013:67, t. 66.).

- 25 Iz toga proizlazi da odredbe osnovne uredbe, u dijelu u kojem odgovaraju odredbama antidampinškog sporazuma iz 1994., treba tumačiti, koliko je to moguće, s obzirom na odgovarajuće odredbe tog sporazuma, kako ih tumači tijelo za rješavanje sporova WTO-a (vidjeti presudu od 14. srpnja 2021., Interpipe Niko Tube i Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/Komisija, T-716/19, EU:T:2021:457, t. 98. i navedenu sudsku praksu).
- 26 Članak 2. stavak 5. prvi podstavak osnovne uredbe glasi:
„Troškovi se uobičajeno izračunavaju na temelju poslovnih knjiga stranke nad kojom se provodi ispitni postupak, pod uvjetom da se poslovne knjige vode u skladu s opće prihvaćenim računovodstvenim načelima dotične zemlje i ako se utvrdi da poslovne knjige na prihvatljiv način odražavaju troškove u vezi [s] proizvodnj[om] i prodaj[om] proizvoda koji se razmatra.”
- 27 Iz teksta te odredbe slijedi da su poslovne knjige koje vodi stranka iz ispitnog postupka glavni izvor podataka za utvrđivanje troškova proizvodnje proizvoda o kojemu je riječ i da uporaba podataka iz navedenih knjiga predstavlja pravilo, a prilagođavanje ili zamjena tih podataka na drugoj razumnoj osnovi čini iznimku. Budući da se odstupanje ili iznimka od općeg pravila mora usko tumačiti, treba smatrati da se sustav iznimki koji proizlazi iz članka 2. stavka 5. osnovne uredbe mora usko tumačiti (vidjeti presudu od 3. prosinca 2019., Yieh United Steel/Komisija, T-607/15, EU:T:2019:831, t. 66. i navedenu sudsku praksu).
- 28 U pogledu tereta dokazivanja postojanja čimbenika koji opravdavaju primjenu članka 2. stavka 5. prvog podstavka osnovne uredbe, kada institucije smatraju da moraju zanemariti troškove proizvodnje iz poslovnih knjiga stranke nad kojom se provodi ispitni postupak i zamijeniti ih drugom cijenom koja se smatra razumnom, one se moraju osloniti na izravne dokaze ili barem na indicije koje upućuju na postojanje čimbenika na temelju kojeg je izvršena prilagodba (vidjeti presudu od 3. prosinca 2019., Yieh United Steel/Komisija, T-607/15, EU:T:2019:831, t. 67. i navedenu sudsku praksu).
- 29 Osim toga, valja također podsjetiti na to da u području mjera trgovinske zaštite, institucije – zbog kompleksnosti ekonomskih, političkih i pravnih situacija koje moraju ispitivati – raspolazu širokom ovlašću ocjene. Stoga je nadzor njihovih ocjena koji provodi sud Unije ograničen na provjeru jesu li poštovana postupovna pravila, koliko su činjenice koje se koriste za donošenje sporne odluke materijalno točne, postoji li očita pogreška u ocjeni tih činjenica ili postoji li zlouporaba ovlasti. Taj ograničeni sudski nadzor proteže se osobito na odabir različitih metoda za izračun dampinške marže i ocjenu uobičajene vrijednosti proizvoda (vidjeti presudu od 3. prosinca 2019., Yieh United Steel/Komisija, T-607/15, EU:T:2019:831, t. 68. i navedenu sudsku praksu).
- 30 Ovaj dio prvog tužbenog razloga treba ispitati s obzirom na ta razmatranja.
- 31 Kao prvo, valja istaknuti da članak 2. stavak 5. prvi podstavak osnovne uredbe ne isključuje mogućnost da Komisija zanemari troškove zabilježene u poslovnim knjigama stranke nad kojom se provodi ispitni postupak ako cijena sirovine korištene u proizvodnji proizvoda o kojemu je riječ nije određena po tržišnim uvjetima.
- 32 U tom pogledu, kao što to uostalom ističu stranke, tijelo za rješavanje sporova WTO-a ocijenilo je, u okviru tumačenja članka 2.2.1.1. antidampinškog sporazuma iz 1994., da se može utvrditi da poslovne knjige koje se vode u skladu s opće prihvaćenim računovodstvenim načelima na prihvatljiv način ne odražavaju troškove u vezi s proizvodnjom i prodajom proizvoda o kojemu je riječ kada, primjerice, transakcije koje se odnose na određene ulazne elemente povezane s

njegovom proizvodnjom i prodajom nisu izvršene po tržišnim uvjetima (vidjeti u tom smislu izvješće žalbenog tijela WTO-a u predmetu „Europska unija – Antidampinške mjere za biodizel iz Argentine” (WT/DS 473/AB/R) od 26. listopada 2016., t. 6.33.).

- 33 Međutim, kao što je to navedeno u točki 28. ove presude, Komisija – kada smatra da mora zanemariti troškove proizvodnje iz poslovnih knjiga stranke nad kojom se provodi ispitni postupak i zamijeniti ih drugom cijenom koja se smatra razumnom – ona se mora osloniti na dokaze ili barem na indicije koje upućuju na postojanje čimbenika na temelju kojeg je izvršena prilagodba.
- 34 U tom pogledu valja utvrditi da je Komisija u uvodnoj izjavi 312. pobijane provedbene uredbe istaknula da su cijene po kojima je društvo Hengshi kupovalo RSV-e od društva Jushi bile dosljedno i znatno niže od cijena po kojima je društvo Jushi prodavalo isti proizvod nepovezanim kupcima na egipatskom tržištu. S obzirom na znatnu razliku među tim cijenama, Komisija je pravilno zaključila da se za cijene koje je društvo Jushi primjenjivalo u odnosu na društvo Hengshi ne može smatrati da su određene po tržišnim uvjetima. Nedvojbeno je da je društvo Jushi i s tim cijenama ostvarivalo dobit, ali one nisu odražavale tržišne cijene u Egiptu. Kao što to proizlazi iz spisa podnesenog Općem sudu, troškovi koje je društvo Hengshi prijavilo za RSV-e bili su znatno niži, oko [povjerljivo]¹ %, od cijena koje je društvo Jushi primjenjivalo u odnosu na nepovezane kupce u Egiptu, što tužitelji ne osporavaju.
- 35 Kako bi opravdali argument prema kojemu navedena razlika u cijenama nije dostatna za Komisijin zaključak o tome da cijene RSV-a zabilježene u poslovnim knjigama društva Hengshi nisu bile određene po tržišnim uvjetima i da ih stoga valja zanemariti, tužitelji su istaknuli da se u tim knjigama, s obzirom na to da je društvo Jushi prodalo RSV-e društvu Hengshi uz profitnu maržu od [povjerljivo] %, prikladno i dostatno vodilo računa o troškovima RSV-a. Nadalje, tužitelji navode da je Komisija već priznala, osobito u Provedbenoj uredbi Komisije (EU) br. 360/2014 od 9. travnja 2014. o uvođenju konačne antidampinške pristojbe na uvoz ferosilicija podrijetlom iz Narodne Republike Kine i Rusije nakon revizije zbog predstojećeg isteka mjera u skladu s člankom 11. stavkom 2. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1225/2009 (SL 2014., L 107, str. 13.), da se transakcije između povezanih stranaka mogu izvršiti bez ostvarivanja dobiti.
- 36 Međutim, nije moguće prihvatiti te argumente.
- 37 Kada je najprije riječ o profitnoj marži koju je Jushi ostvario prodajom RSV-a društvu Hengshi, valja ponoviti ono što je istaknula Komisija, da ostvarivanje dobiti automatski ne podrazumijeva to da je transakcija izvršena pod tržišnim uvjetima. Štoviše, nužno je napomenuti da je ta profitna marža bila znatno niža od one ostvarene u transakcijama s nepovezanim kupcima.
- 38 Kada je potom riječ o upućivanju na Provedbenu uredbu br. 360/2014, valja podsjetiti na to da zakonitost uredbe kojom se uvode antidampinške pristojbe treba ocjenjivati na temelju pravnih pravila, osobito odredbe osnovne uredbe, a ne na temelju Komisijine ranije prakse odlučivanja (vidjeti u tom smislu presudu od 18. listopada 2016., Crown Equipment (Suzhou) i Crown Gabelstapler/Vijeće, T-351/13, neobjavljenu, EU:T:2016:616, t. 107.).
- 39 Kao drugo, u pogledu argumenta tužiteljâ u skladu s kojim se drugi uvjet iz članka 2. stavka 5. prvog podstavka osnovne uredbe ne tiče razumnosti troškova nego „vjerodostojnosti” poslovnih knjiga stranke nad kojom se provodi ispitni postupak, valja utvrditi da bi navedeno tumačenje u

¹ Povjerljivi podaci su izostavljeni.

konačnici dovelo do toga da bi se onemogućilo pribjegavanje uobičajenoj vrijednosti, osobito u slučajevima u kojima na troškove proizvodnje utječe posebna situacija na tržištu (vidjeti u tom smislu presudu od 7. veljače 2013., EuroChem MCC/Vijeće, T-84/07, EU:T:2013:64, t. 59.).

- 40 Kada je riječ, kao treće, o argumentu tužiteljâ prema kojem njihovu tumačenju članka 2. stavka 5. prvog podstavka osnovne uredbe ide u prilog kontekst te odredbe i ciljevi koji se tom uredbom nastoje postići, valja istaknuti to da iako je točan njihov navod da članak 2. stavak 5. – za razliku od članka 2. stavka 1. trećeg podstavka te članka 4. stavka 1. točke (a) i članka 4. stavka 2. osnovne uredbe – ne sadržava nijednu izričitu odredbu koja bi se odnosila na razumnost troškova učinjenih između povezanih stranaka, ta okolnost nije dovoljna za dokazivanje namjere zakonodavca Unije da je isključi pri primjeni članka 2. stavka 5. osnovne uredbe.
- 41 U tom pogledu valja najprije naglasiti to da, kao što je istaknuto u točkama 31. i 32. ove presude, članak 2. stavak 5. prvi podstavak osnovne uredbe ne sprečava Komisiju u tome da zanemari troškove zabilježene u poslovnim knjigama stranke nad kojom se provodi ispitni postupak ako cijena sirovine korištene u proizvodnji proizvoda o kojemu je riječ nije određena po tržišnim uvjetima, zbog odnosa unutar grupe. Nadalje, kao što to Komisija ispravno napominje, odredbe članka 2. stavka 1. trećeg i četvrtog podstavka osnovne uredbe, u kojima se izričito upućuje na situacije u kojima na cijene utječe odnos unutar grupe, služe kao temelj ostalim odredbama članka 2., koje se odnose na uobičajenu vrijednost, uključujući odredbe članka 2. stavka 5. Naposljetku, članak 4. stavak 1. točka (a) i članak 4. stavak 2. osnovne uredbe nisu relevantni u okviru kontekstualnog tumačenja članka 2. stavka 5. prvog podstavka te uredbe, s obzirom na to da se on odnosi na definiciju industrije Unije u kontekstu utvrđivanja postojanja štete, a ne na utvrđivanje postojanja dampinga. Naime, kao što to proizlazi iz uvodne izjave 10. osnovne uredbe, zakonodavac Unije uputio je na stranke povezane s izvoznicima kako bi se te stranke isključile iz pojma „industrija Unije”.
- 42 S obzirom na navedeno, Komisija je smjela zaključiti, a da time ne počini pogrešku koja se tiče prava ili očitou pogrešku u ocjeni, da se ne može smatrati da cijena RSV-a koja je zabilježena u poslovnim knjigama društva Hengshi na prihvatljiv način odražava troškove povezane s proizvodnjom i prodajom proizvoda o kojemu je riječ jer nije određena po tržišnim uvjetima pa tu cijenu valja prilagoditi (vidjeti u tom smislu presudu od 7. veljače 2013., Acron/Vijeće, T-118/10, neobjavljenu, EU:T:2013:67, t. 53.).
- 43 Prvi dio prvog tužbenog razloga treba, dakle, odbiti.

Drugi dio prvog tužbenog razloga, koji se temelji na očitim pogreškama u ocjeni

- 44 Tužitelji u biti ističu da je Komisija počinila očite pogreške u ocjeni prilikom primjene članka 2. stavka 5. prvog podstavka osnovne uredbe kada je u okviru analize tržišnih uvjeta uspoređivala prodajne cijene RSV-a koje je društvo Jushi zaračunavalo društvu Hengshi odnosno nepovezanim nacionalnim kupcima, bez uzimanja u obzir svih mjerodavnih čimbenika koji se odnose na prodaje o kojima je riječ, poput znatne razlike u obujmu prodaje RSV-a društva Jushi nepovezanim nacionalnim kupcima i društvu Hengshi ili činjenice da je društvo Jushi moralo plaćati carine prilikom prodaje RSV-a nepovezanim nacionalnim kupcima.
- 45 Komisija, koju podupire intervenijent, osporava te argumente.

– *Očita pogreška u ocjeni koja se tiče obujma prodaje*

- 46 Uvodno valja istaknuti da odgovor na pitanje je li neka cijena primijenjena u uobičajenom tijeku trgovine jednako tako ovisi i o drugim uvjetima transakcije koji mogu utjecati na cijene među strankama kao što su obujam transakcije, dodatne obveze koje su stranke predvidjele ili rok za isporuku. U okviru takve ocjene koja se mora izvršiti u svakom slučaju posebno, institucije trebaju uzeti u obzir sve mjerodavne čimbenike i sve osobite okolnosti koje se tiču predmetnih prodaja (presuda od 1. listopada 2014., *Vijeće/Alumina, C-393/13 P, EU:C:2014:2245, t. 30.*)
- 47 Međutim, kako bi se utvrdilo da je Komisija počinila očitu pogrešku u ocjeni činjenica koja bi mogla opravdati poništenje pobijane odluke, dokazi koje je podnio tužitelj moraju biti dovoljni da se ocjena činjenica iz te odluke učini nevjerodostojnom (vidjeti u tom smislu presudu od 11. rujna 2014., *Gold East Paper i Gold Huasheng Paper/Vijeće, T-444/11, EU:T:2014:773, t. 62. i navedenu sudsku praksu.*)
- 48 U predmetnom slučaju valja istaknuti to da se prigovor tužiteljâ koji se odnosi na znatnu razliku u obujmu prodaje RSV-a društva Jushi nepovezanim nacionalnim kupcima i društvu Hengshi temelji poglavito, s jedne strane, na argumentu prema kojem bi bilo logično da obujam prodaje utječe na cijenu koja se naplaćuje kupcima i, s druge strane, na činjenici da je obujam prodaje RSV-a utjecao na stopu rabata koju je društvo Jushi primjenjivalo na društvo Hengshi.
- 49 Kada je riječ, kao prvo, o argumentu prema kojem bi bilo logično da obujam prodaje utječe na cijenu koja se naplaćuje kupcima, valja konstatirati da, iako je u sudskoj praksi navedenoj u točki 46. ove presude prihvaćeno da obujam transakcija može utjecati na cijenu proizvoda, takva ocjena izvodi se u svakom slučaju posebno, vodeći računa o svim mjerodavnim čimbenicima i svim osobitim okolnostima koje se tiču predmetnih prodaja. Stoga takva tvrdnja nije sama po sebi dovoljna, bez dokaza o tome da je društvo Jushi primjenjivalo stope rabata na svoje kupce ovisno o obujmu prodaje RSV-a, da opravda zaključak o Komisijinoj očitj pogrešci u ocjeni u okviru analize tržišnih uvjeta počinjenoj time da nije uzela u obzir obujam prodaje RSV-a društva Jushi.
- 50 Kada je riječ, kao drugo, o argumentu tužiteljâ u vezi sa stopom rabata koju je društvo Jushi primjenjivalo na društvo Hengshi prilikom prodaje RSV-a, valja istaknuti da nijedan element spisa podnesenog Općem sudu ne upućuje na zaključak da navodna stopa rabata koju je društvo Jushi primjenjivalo na društvo Hengshi nije specifična i ne primjenjuje se isključivo na prodaju RSV-a između tih dvaju društava. Nadalje, kao što to ističe Komisija, tužitelji nisu ponudili dokaze na temelju kojih bi bilo moguće utvrditi da je takva stopa rabata, koja se zasniva na obujmu prodaje, primjenjiva ili se primjenjivala na sve kupce, a ne samo na društvo Hengshi.
- 51 S obzirom na razmatranja iznesena u točkama 49. i 50. ove presude, valja zaključiti da tužitelji, prema tome, nisu ponudili dostatne dokaze, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 47. ove presude, kojima bi se učinila nevjerodostojnom ocjena činjenica sadržana u pobijanoj provedbenoj uredbi, osobito njezinoj uvodnoj izjavi 320., koja je dovela do toga da u okviru analize tržišnih uvjeta nije uzet u obzir obujam prodaja RSV-a društva Jushi društvu Hengshi.
- 52 Osim toga, valja također odbiti argument o postojanju zapreke vođenju postupka iznesen u odnosu na Komisijin argument sadržan u odgovoru na tužbu u skladu s kojim je trebalo uzeti u obzir ukupan postotak prodaja svih proizvoda nepovezanim nacionalnim kupcima kako bi se utvrdilo jesu li cijene usporedive. Naime, taj argument tek je jedan od kontekstualnih elemenata koje je Komisija iznijela u svojem odgovoru na tužbu, u vezi s kojim valja razmatrati prigovor

tužiteljâ koji se tiče obujma prodaje. Valja podsjetiti na to da sadržaj odgovora na tužbu služi, među ostalim, tomu da Općem sudu razjasni činjenični i pravni kontekst pred njim pokrenutog predmeta, u okviru kojeg je donesena sporna odluka i s kojim Opći sud, za razliku od stranaka u postupku, nije upoznat. Nadalje, to što u odluci protiv koje je podnesena tužba za poništenje nisu sadržani kontekstualni elementi koje je potom jedna od stranaka iznijela Općem sudu u okviru opisa činjenica pred njim pokrenutog predmeta, ne može kao takvo potvrditi postojanje povrede obveze obrazlaganja u pobijanoj odluci (vidjeti u tom smislu presudu od 8. ožujka 2007., France Télécom/Komisija, T-340/04, EU:T:2007:81, t. 79.). Iz toga slijedi da je u predmetnom slučaju nevažna okolnost da taj argument nije istaknut u upravnom dijelu postupka.

53 S obzirom na navedeno, ovaj prigovor valja odbiti.

– *Očita pogreška u ocjeni koja se tiče plaćanja carina*

54 Kada je riječ o plaćanju carina na ulazne elemente u proizvodnji RSV-a, s jedne strane, tužitelji ističu povredu prava obrane koja se temelji na tvrdnji da im Komisija nije priopćila, u konačnoj objavi ili dodatnoj konačnoj objavi, svoju namjeru neuzimanja u obzir plaćanja navedenih carina, zbog nedostatka dokaza. S druge strane, oni ističu povredu obveze postupanja s dužnom pažnjom s obzirom na to da se, prema njihovu mišljenju, Komisija morala na vlastitu inicijativu koristiti dokazom o plaćanju tih carina, kojim je raspolagala u okviru usporednog antisubvencijskog ispitnog postupka o RSV-ima, odnosno barem od njih zatražiti da istaknu taj dokaz u okviru antidampinškog ispitnog postupka.

55 Kada je riječ o povredi prava obrane, valja podsjetiti na to da poštovanje tih prava, koje je od ključnog značenja u antidampinškim ispitnim postupcima, podrazumijeva da se predmetnim poduzetnicima mora omogućiti da, tijekom upravnog postupka, učinkovito izraze svoje stajalište o istinitosti i relevantnosti navodnih činjenica i okolnosti te o dokazima koje je Komisija iznijela u prilog svojoj tvrdnji o postojanju dampinga i štete koja njime nastaje (vidjeti presudu od 14. srpnja 2021., Interpipe Niko Tube i Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/Komisija, T-716/19, EU:T:2021:457, t. 209. i navedenu sudsku praksu).

56 Postojanje nepravilnosti u poštovanju tih prava može dovesti do poništenja uredbe koja uvodi antidampinšku pristojbu samo ako postoji mogućnost da bi upravni postupak zbog te nepravilnosti mogao imati drukčiji ishod i tako konkretno utjecao na prava obrane stranke o kojoj je riječ. Međutim, od te se stranke ne može zahtijevati da dokaže da bi odluka Komisije bila drukčija, već samo da takva mogućnost nije u cijelosti isključena s obzirom na to da bi navedena stranka mogla bolje osigurati svoju obranu u izostanku istaknute postupovne povrede (vidjeti presudu od 14. srpnja 2021., Interpipe Niko Tube i Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/Komisija, T-716/19, EU:T:2021:457, t. 210. i navedenu sudsku praksu).

57 U predmetnom slučaju, iz spisa proizlazi to da je tužiteljima omogućeno da, tijekom upravnog postupka, učinkovito izraze svoje stajalište o istinitosti i relevantnosti navodnih činjenica i okolnosti te o dokazima koje je Komisija iznijela u prilog svojoj tvrdnji o postojanju dampinga i štete koja njime nastaje s obzirom na to da im je pružena prilika da se očituju i o konačnoj objavi i o dodatnoj konačnoj objavi. Naime, u tom su kontekstu tužitelji izrazili svoje neslaganje s činjenicom da Komisija nije uzela u obzir postojanje carina koje je društvo Jushi moralo platiti prilikom prodaje RSV-a nepovezanim nacionalnim kupcima.

- 58 Nadalje, budući da se tužitelji žale da nisu posebno saslušani u pogledu Komisijine namjere da ne uzme u obzir plaćanje carina, dovoljno je podsjetiti na to da pravo na saslušanje obuhvaća sve činjenične ili pravne elemente koji predstavljaju temelj akta kojim se donosi odluka, ali ne i konačan stav koji uprava namjerava zauzeti (vidjeti presudu od 14. srpnja 2021., Interpipe Niko Tube i Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant/Komisija, T-716/19, EU:T:2021:457, t. 211. i navedenu sudsku praksu). Osim toga, Komisiji se ne može prigovoriti da nije posebno saslušala tužitelje u pogledu svoje namjere da ne uzme u obzir plaćanje carina, tim više što navedeno plaćanje čak nije ni izvršeno u trenutku u kojem su tužitelji podnijeli očitovanja o konačnoj objavi i dodatnoj konačnoj objavi. Naime, kao što to proizlazi iz spisa, to je plaćanje izvršeno 27. veljače 2020., dok je rok za podnošenje očitovanja o dodatnoj konačnoj objavi određen za 13. veljače 2020.
- 59 Prema tome, Komisija nije povrijedila prava obrane tužiteljâ.
- 60 Kada je riječ o povredi obveze postupanja s dužnom pažnjom, valja podsjetiti na to da, iako je točno da je na Komisiji, kao istražnom tijelu, da utvrdi postojanje dampainga, štete i uzročnosti između uvoza koji su predmet dampainga i štete, ona ovisi o dobrovoljnoj suradnji zainteresiranih stranaka da joj pruže potrebne podatke s obzirom na to da joj nijedna odredba osnovne uredbe ne daje ovlast da te stranke prisili na sudjelovanje u ispitnom postupku li na dostavljanje podataka (vidjeti u tom smislu presudu od 14. prosinca 2017., EBMA/Giant (China), C-61/16 P, EU:C:2017:968, t. 54. i navedenu sudsku praksu).
- 61 Naime, svrha antidampinškog ispitnog postupka sastoji se, za institucije Unije, od istraživanja objektivnih dokaza koristeći se pritom alatima koji su im stavljeni na raspolaganje osnovnom uredbom i na temelju dobrovoljne suradnje gospodarskih subjekata, to jest osobito odgovora na antidampinški upitnik, mogućih provjera na licu mjesta i očitovanja zainteresiranih strana na izvješća, a kako bi se utvrdilo postojanje mogućeg dampainga nakon što je određena uobičajena vrijednost proizvoda o kojemu je riječ u skladu s člankom 2. osnovne uredbe (presuda od 3. prosinca 2019., Yieh United Steel/Komisija, T-607/15, EU:T:2019:831, t. 133.).
- 62 U tim je okolnostima na sudu Unije da se uvjeri da su institucije uzele u obzir sve relevantne okolnosti i da su ocijenile dokaze iz spisa sa svom dužnom pažnjom kako bi se moglo zaključiti da je uobičajena vrijednost bila određena na prihvatljiv način (vidjeti presudu od 10. ožujka 2009., Interpipe Niko Tube i Interpipe NTRP/Vijeće, T-249/06, EU:T:2009:62, t. 41. i navedenu sudsku praksu).
- 63 Iz sudske prakse navedene u točkama 60. do 62. ove presude proizlazi to da, iako je točno da Komisija mora pažljivo provesti ispitni postupak i uzeti u obzir sve mjerodavne okolnosti prilikom određivanja uobičajene vrijednosti, ona ovisi o dobrovoljnoj suradnji stranaka nad kojima se provodi ispitni postupak da joj pruže potrebne podatke.
- 64 U predmetnom je slučaju stoga na tužiteljima da ponude dokaze koje smatraju relevantnima za potrebe ispitnog postupka, u trenutku u kojem navode da je Komisija morala uzeti u obzir činjenicu da je cijena po kojoj je društvo Jushi prodavalo RSV-e nepovezanim nacionalnim kupcima uključivala iznos koji pokriva carine na uvoz ulaznih elemenata. Kao što to proizlazi iz spisa podnesenog Općem sudu, osobito iz očitovanja tužiteljâ o konačnoj objavi i dodatnoj konačnoj objavi, oni nisu ni u jednom trenutku u okviru antidampinškog postupka podnijeli ni najmanji dokaz o plaćanju navedenih carina. Nadalje, kao što je to utvrđeno u točki 58. ove presude, spomenuto plaćanje čak nije ni izvršeno u trenutku u kojem su se tužitelji očitovali o konačnoj objavi i dodatnoj konačnoj objavi. Dokument kojim se potvrđuje plaćanje carina, a na

koji se oni pozivaju, Komisiji je podnesen 18. ožujka 2020. u okviru usporednog antisubvencijskog ispitnog postupka o RSV-ima, što su uostalom tužitelji i potvrdili na raspravi. Na taj način, oni ne bi smjeli iskoristiti vlastiti nemar prigovaranjem Komisiji da nije uzela u obzir dokaz koji nisu podnijeli, a čije je podnošenje bilo apsolutno u njihovu interesu.

65 Osim toga, nije osnovana tvrdnja tužitelja sadržana u replici da se Komisija mogla na vlastitu inicijativu koristiti navedenim dokumentom koji je dostavljen u okviru usporednog antisubvencijskog ispitnog postupka o RSV-ima.

66 Naime u članku 29. stavku 6. prvom podstavku Uredbe (EU) 2016/1037 Europskog parlamenta i Vijeća od 8. lipnja 2016. o zaštiti od subvencioniranog uvoza iz zemalja koje nisu članice Europske unije (SL 2016., L 176, str. 55.) propisuje se sljedeće:

„Podaci primljeni prema ovoj Uredbi koriste se samo za potrebe za koje su zatraženi.”

67 Iz te odredbe proizlazi da se Komisija ne može na vlastitu inicijativu, u okviru antidampinškog ispitnog postupka, koristiti dokazom podnesenim u okviru usporednog antisubvencijskog ispitnog postupka. Prema tome, u predmetnom je slučaju na tužiteljima da se odreknu jamstva propisanog u tom članku i da zatraže prihvaćanje navedenog dokaza i u okviru antidampinškog ispitnog postupka.

68 Nadalje, suprotno onomu što tvrde tužitelji, navod iz uvodne izjave 268. pobijane provedbene uredbe, koji se odnosi na kontrolne brojeve proizvoda (u daljnjem tekstu: PCN) iz usporednog antisubvencijskog ispitnog postupka o TSV-ima, kao i korištenje pojedinim odgovorima tužitelja na antidampinški upitnik za potrebe spomenutog postupka ničim ne potvrđuju njihovu tvrdnju o tome da se Komisija mogla koristiti podacima iz usporednog antisubvencijskog ispitnog postupka u antidampinškom ispitnom postupku. Naime, s jedne strane, kao što to proizlazi iz uvodne izjave 276. pobijane provedbene uredbe, Komisija se mogla koristiti podacima koje se odnose na PCN-e iz usporednog antisubvencijskog ispitnog postupka o TSV-ima samo zbog toga što se kineski proizvođač-izvoznik o kojemu je riječ odrekao jamstva propisanog u članku 19. stavku 6. osnovne uredbe i članku 29. stavku 6. Uredbe 2016/1037 i zatražio da se točni podaci o PCN-ima prikupljeni tijekom usporednog antisubvencijskog ispitnog postupka o TSV-ima upotrijebe kao najbolje dostupni podaci u antidampinškom ispitnom postupku. S druge strane, iz dopisa od 24. svibnja 2019., koji su tužitelji priložili replici, proizlazi to da su oni sami zatražili korištenje nekim od svojih odgovora na antidampinški upitnik za potrebe usporednog antisubvencijskog ispitnog postupka o TSV-ima.

69 S obzirom na navedeno, valja odbiti drugi prigovor i, posljedično, drugi dio prvog tužbenog razloga u cijelosti.

Treći dio prvog tužbenog razloga, koji se temelji na povredi članka 2. stavka 5. drugog podstavka osnovne uredbe

70 U okviru trećeg dijela svojeg prvog tužbenog razloga tužitelji, s jedne strane, prigovaraju Komisiji to da je povrijedila članak 2. stavak 5. drugi podstavak osnovne uredbe time što se, za potrebe prilagodbe troškova RSV-a društva Hengshi, koristila iznimkom propisanom u toj odredbi i navedene troškove prilagodila „na bilo kojoj drugoj razumnoj osnovi”, umjesto da ih prilagodi „na temelju troškova drugih proizvođača ili izvoznika u istoj zemlji”, osobito na temelju troškova koje

je iskazalo društvo Jushi, koje je jedini preostali proizvođač RSV-a u Egiptu. S druge strane, tužitelji prigovaraju Komisiji to da je povrijedila obvezu obrazlaganja time što u pobijanoj provedbenoj uredbi nije pojasnila zbog čega se koristila navedenom iznimkom.

- 71 Komisija, koju podupire intervenijent, osporava te argumente.
- 72 Kada je riječ, kao prvo, o povredi obveze obrazlaganja, koju valja najprije razmotriti, Opći sud ističe, kao što je to učinila Komisija, da razlozi zbog kojih se ta institucija nije opredijelila za to da za prilagodbu troškova RSV-a društva Hengshi upotrijebi troškove proizvodnje RSV-a društva Jushi jasno i nedvosmisleno proizlaze iz uvodne izjave 331. pobijane provedbene uredbe. U navedenoj uvodnoj izjavi Komisija je pojasnila da je, nakon što je ocijenila odražavaju li poslovne knjige društva Hengshi na prihvatljiv način troškove povezane s proizvodnjom TSV-a, utvrdila da su transferne cijene za kupnju RSV-a društva Hengshi od društva Jushi znatno deflacionirane u odnosu na tržišnu cijenu za iste vrste proizvoda u Egiptu, što znači da nisu bile određene po tržišnim uvjetima. Zbog toga je Komisija prilagodila trošak RSV-a društva Hengshi na temelju cijena koje društvo Jushi naplaćuje nepovezanim nacionalnim kupcima na egipatskom tržištu.
- 73 Nadalje, u dijelu u kojem tužitelji osporavaju pojašnjenja koja je Komisija pružila u svojem odgovoru na tužbu u pogledu činjenice da društva Jushi i Hengshi nije moguće uspoređivati jer je prvonavedeno društvo vertikalno integrirano, a drugonavedeno nije, valja podsjetiti na to da, u skladu sa sudskom praksom navedenom u točki 52. ove presude, to što u odluci protiv koje je podnesena tužba za poništenje nisu sadržani kontekstualni elementi koje je potom jedna od stranaka iznijela Općem sudu u okviru opisa činjenica pred njim pokrenutog predmeta, ne može kao takvo potvrditi postojanje povrede obveze obrazlaganja u pobijanoj odluci.
- 74 U predmetnom slučaju, navod o tome da je društvo Jushi vertikalno integrirano, što tužitelji uostalom ne osporavaju, čini isključivo kontekstualni element koji Komisija smije istaknuti u okviru odgovora na tužbu, a da time ne povrijedi svoju obvezu obrazlaganja.
- 75 S obzirom na navedeno, nije osnovana tvrdnja tužiteljâ o tome da je pobijana provedbena uredba nedostatno obrazložena i da je Komisija prvi put u odgovoru na tužbu iznijela razlog zbog kojega je u predmetnom slučaju odlučila koristiti se iznimkom propisanom u članku 2. stavku 5. drugom podstavku osnovne uredbe.
- 76 Stoga valja odbiti prigovor koji se temelji na povredi obveze obrazlaganja.
- 77 Kada je riječ, kao drugo, o prigovoru koji se temelji na povredi članka 2. stavka 5. drugog podstavka osnovne uredbe, uvodno valja podsjetiti na to da se, prema toj odredbi, „[t]roškovi u vezi [s] proizvodnj[om] i prodaj[om] proizvoda iz ispitnog postupka koji se ne odražavaju na prihvatljiv način u poslovnim knjigama dotične stranke, prilagođavaju [...] ili utvrđuju na temelju troškova drugih proizvođača ili izvoznika u istoj zemlji, odnosno ako ti podaci nisu dostupni ili se ne mogu koristiti, na bilo kojoj drugoj [razumnoj] osnovi, uključujući podatke s drugih reprezentativnih tržišta”.
- 78 Valja istaknuti, kao što su to učinili tužitelji, da te dvije metode treba primjenjivati redom kojim su navedene, imajući u vidu sadržaj te odredbe. Komisija stoga mora najprije ispitati može li prilagoditi ili utvrditi troškove povezane s proizvodnjom i prodajom proizvoda o kojemu je riječ na temelju troškova drugih proizvođača ili izvoznika. Samo ako ti podaci nisu dostupni ili se ne mogu koristiti valja pribjeći iznimci propisanoj u članku 2. stavku 5. drugom podstavku osnovne

uredbe, u skladu s kojom te troškove valja utvrditi „na bilo kojoj drugoj razumnoj osnovi” (vidjeti u tom smislu presudu od 12. listopada 1999., Acme/Vijeće, T-48/96, EU:T:1999:251, t. 36. i navedenu sudsku praksu).

- 79 Nadalje, budući da odabir korištenja „bilo koje druge razumne osnove” čini iznimku od općeg pravila propisanog u članku 2. stavku 5. drugom podstavku osnovne uredbe, valja ga usko tumačiti. Prema tome, da bi zanemarila troškove drugih proizvođača ili izvoznika u istoj zemlji, Komisija se mora osloniti na dokaze ili barem indicije koje upućuju na postojanje čimbenika na temelju kojeg je izvršena prilagodba.
- 80 U predmetnom slučaju, kako bi opravdala svoju odluku da se ne koristi troškovima proizvodnje RSV-a društva Jushi kako bi prilagodila troškove RSV-a društva Hengshi i da stoga pribjegne bilo kojoj drugoj razumnoj osnovi, Komisija je pojasnila da je društvo Jushi, osim što je jedini preostali proizvođač TSV-a u Egiptu, s jedne strane povezano s društvom Hengshi te je, s druge strane, za razliku od potonjeg, vertikalno integrirano društvo. S obzirom na te elemente, spomenuta je institucija odlučila da troškove RSV-a društva Hengshi izračuna na temelju cijena koje društvo Jushi naplaćuje nepovezanim nacionalnim kupcima.
- 81 Da bi osporili Komisijinu odluku o korištenju bilo koje druge razumne osnove prilikom prilagodbe troškova o kojima je riječ, tužitelji se ograničavaju na navod da je ta institucija bila dužna izvršiti tu prilagodbu na temelju troškova proizvodnje RSV-a društva Jushi, koje je jedini preostali proizvođač RSV-a u Egiptu, s obzirom na to da je „provjerila i prihvatila” te troškove.
- 82 Navedena se tvrdnja, međutim, ne može prihvatiti.
- 83 Naime, s jedne strane, kao što to proizlazi iz točke 80. ove presude, Komisija nije „prihvatila” troškove proizvodnje RSV-a društva Jushi. S druge strane, suprotno onomu što tvrde tužitelji, iz sadržaja članka 2. stavka 5. drugog podstavka osnovne uredbe ne proizlazi to da je Komisija dužna, čak i ako postoje drugi proizvođači ili izvoznici u istoj zemlji, bezuvjetno izvršiti prilagodbu o kojoj je riječ na temelju njihovih troškova. Upravo suprotno, iz te odredbe proizlazi da Komisija može zanemariti navedene podatke čak i kad postoje ako zaključi da se njima ne može koristiti. Ona je ocijenila da okolnosti navedene u točki 80. ove presude opravdavaju nekorištenje spomenutih podataka u predmetnom slučaju.
- 84 Iz toga slijedi da je Komisija s pravom prilagodila troškove RSV-a društva Hengshi „na bilo kojoj drugoj razumnoj osnovi”.
- 85 Ostali argumenti tužiteljâ ne mogu dovesti u pitanje taj zaključak.
- 86 Kada je riječ, kao prvo, o argumentu u skladu s kojim iz odgovora na tužbu u biti proizlazi da drugi proizvođači ili izvoznici moraju i sami biti „usporedivi”, što bi dovelo do širokog tumačenja iznimke propisane u članku 2. stavku 5. drugom podstavku osnovne uredbe, valja istaknuti to da je „usporedivost” proizvođača na koju upućuje Komisija ustvari dio argumentacije prema kojoj ona nije mogla uzeti u obzir troškove proizvodnje RSV-a društva Jushi jer je ono, za razliku od društva Hengshi, vertikalno integrirano. Kao što to proizlazi iz točaka 80. i 84. ove presude, Komisija se s pravom mogla osloniti na taj element kako bi zanemarila troškove proizvodnje RSV-a društva Jushi i izvršila prilagodbu na „bilo kojoj drugoj razumnoj osnovi”.

87 Kada je riječ, kao drugo, o argumentu prema kojem je Komisija – s obzirom na to da se prilikom određivanja uobičajene vrijednosti TSV-a društva Hengshi, u skladu s člankom 2. stavkom 6. točkom (a) osnovne uredbe, oslonila na PAO troškove i dobit društva Jushi ostvarenu od unutarnjih prodaja TSV-a – morala jednako postupiti i s troškovima proizvodnje RSV-a društva Jushi, valja utvrditi, kao što je to učinila Komisija, da je taj argument irelevantan. Naime, odredbe o kojima je riječ uređuju različita pitanja. Dok se članak 2. stavak 5. osnovne uredbe tiče izračuna troškova povezanih s proizvodnjom i prodajom proizvoda o kojemu je riječ, članak 2. stavak 6. te uredbe odnosi se na izračun PAO troškova i dobiti ostvarene od unutarnjih prodaja sličnog proizvoda, u okviru redovnih transakcija.

88 S obzirom na navedeno, valja odbiti prigovor koji se temelji na povredi članka 2. stavka 5. osnovne uredbe, kao i treći dio prvog tužbenog razloga u cijelosti.

Četvrti dio prvog tužbenog razloga, koji se temelji na povredi članka 2. stavaka 3., 6., 11. i 12. osnovne uredbe

89 Tužitelji u biti ističu da je Komisija dvaput unijela u izračun uobičajene vrijednosti TSV-a društva Hengshi element dobiti i PAO troškova koji se odnose na prodaju RSV-a društva Jushi. Oni, među ostalim, tvrde da je Komisija, kao prvo, uvećala troškove RSV-a društva Hengshi na temelju cijene po kojoj je društvo Jushi prodavalo RSV-e nepovezanim nacionalnim kupcima i, kao drugo, dodala ispravljenim troškovima proizvodnje TSV-a društva Hengshi PAO troškove i dobit koju je društvo Jushi ostvarilo prodajom TSV-a svojim kupcima. Budući da prodaja TSV-a društva Jushi nepovezanim nacionalnim kupcima uključuje ne samo element dobiti i PAO troškova u odnosu na te TSV-e, nego i element dobiti i PAO troškova u odnosu na RSV-e korištene u proizvodnji TSV-a, Komisija je, prema mišljenju tužiteljâ, u izračun PAO dvaput unijela troškove i element dobiti ostvarene od prodaje RSV-a društva Jushi. Na taj je način ona povrijedila članak 2. stavke 3., 6., 11. i 12. osnovne uredbe.

90 Komisija, koju podupire intervenijent, osporava te argumente.

91 Valja istaknuti da je argumentacija tužiteljâ spekulativna i ne počiva ni na jednom konkretnom dokazu kojim bi se moglo potvrditi da su PAO troškovi i dobit ostvarena prodajom RSV-a dvaput uneseni u izračun uobičajene vrijednosti TSV-a društva Hengshi.

92 Naime, iako tužitelji tvrde da vertikalno integrirani proizvođač poput društva Jushi u načelu bilježi znatno veće PAO troškove i dobit od prodaje konačnog proizvoda u usporedbi s vertikalno neintegriranim proizvođačem, s obzirom na to da snosi i PAO troškove te ostvaruje dobit u odnosu na ulazni element koji se koristi u proizvodnji konačnog proizvoda, oni nisu konkretno dokazali u kojoj su mjeri, u predmetnom slučaju, PAO troškovi i dobit ostvarena prodajom TSV-a društva Jushi uključivali element dobiti i PAO troškova u odnosu na RSV-e korištene u proizvodnji TSV-a.

93 Budući da nema takvog dokaza, Komisiji se ne može prigovoriti to da je u izračun uobičajene vrijednosti TSV-a društva Hengshi dvaput unijela elemente dobiti i PAO troškova koji se odnose na prodaju RSV-a društva Jushi.

94 Stoga četvrti dio prvog tužbenog razloga valja odbiti kao neosnovan.

Peti dio prvog tužbenog razloga, koji se temelji na povredi članka 9. stavka 4. osnovne uredbe

- 95 Tužitelji tvrde da, s obzirom na to da je Komisijina metoda pri određivanju uobičajene vrijednosti TSV-a društva Hengshi bila nezakonita zbog razloga iznesenih u okviru prvih četiriju dijelova prvog tužbenog razloga, konačna antidampinška pristojba od 20 % koja im je izrečena prelazi dampinšku maržu, čime se povređuje članak 9. stavak 4. osnovne uredbe.
- 96 Komisija i intervenijent osporavaju taj argument.
- 97 U tom pogledu valja istaknuti, kao što to čini Komisija, da analiza prvih četiriju dijelova prvog tužbenog razloga ne upućuje ni na kakvu pogrešku koja se tiče prava ili očitu pogrešku u ocjeni te institucije pri određivanju uobičajene vrijednosti TSV-a društva Hengshi. Posljedično, tužitelji ne mogu valjano tvrditi to da antidampinška pristojba koju je uvela Komisija prelazi dampinšku maržu, čime se povređuje članak 9. stavak 4. osnovne uredbe.
- 98 S obzirom na navedeno, valja odbiti peti dio prvog tužbenog razloga i taj tužbeni razlog u cijelosti.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 3. stavaka 1. do 3., članka 3. stavka 6. i članka 9. stavka 4. osnovne uredbe

- 99 Taj tužbeni razlog dijeli se na četiri dijela. Tužitelji ističu, kao prvo, da je Komisija povrijedila članak 3. stavak 1. osnovne uredbe time što je izvoznu cijenu tužiteljâ, osobito društva Jushi, potrebnu za izračun marže sniženja cijena, odredila na temelju analogne primjene članka 2. stavka 9. te uredbe. Kao drugo, Komisija je počinila očitu pogrešku u ocjeni prilikom utvrđivanja štete i tako povrijedila članak 3. stavke 2. i 3. osnovne uredbe time što se prilikom tog utvrđivanja oslonila na tako određenu izvoznu cijenu. Kao treće, očita pogreška u ocjeni koju je Komisija počinila pri utvrđivanju štete negativno je utjecala na analizu uzročne veze koju je provela u skladu s člankom 3. stavkom 6. osnovne uredbe. Naposljetku, kao četvrto, Komisija je počinila očitu pogrešku u ocjeni pri utvrđivanju iznosa antidampinške pristojbe dostatnog za otklanjanje štete industriji Unije i tako povrijedila članak 9. stavak 4. osnovne uredbe time što je izvoznu cijenu, potrebnu za izračun marže sniženja ciljnih cijena tužiteljâ, odredila na temelju analogne primjene članka 2. stavka 9. te uredbe.
- 100 Komisija, koju podupire intervenijent, osporava ne samo osnovanost tog tužbenog razloga nego podredno ističe i njegovu bespredmetnost.
- 101 Kada je riječ o bespredmetnosti, Komisija tvrdi da, čak i ako Opći sud zaključi da je Komisija počinila pogrešku time što je analogno primijenila članak 2. stavak 9. osnovne uredbe pri izračunu sniženja cijena i sniženja ciljnih cijena tužiteljâ, navedena pogreška ne bi mogla dovesti do poništenja pobijane provedbene uredbe. Komisija je s tim u svezi u odgovoru na repliku dostavila nove izračune koji pokazuju da bi, čak i uz uzimanje u obzir vrijednosti računa koje su izdala Jushijeva povezana društva u Uniji, bez prilagodbi na temelju članka 2. stavka 9. osnovne uredbe, postojala tek vrlo mala razlika kako u pogledu sniženja cijena ([*povjerljivo*] umjesto 31,5 %) tako i u pogledu sniženja ciljnih cijena ([*povjerljivo*] umjesto 63,9 %).
- 102 Na pitanja o novim izračunima koje je Komisija dostavila u odgovoru na repliku, koja je Opći sud postavio pisanim putem, u okviru mjera upravljanja postupkom, odnosno usmeno na raspravi, tužitelji su istaknuli da, čak i ako ti izračuni ne utječu na visinu antidampinških pristojbi

uvedenih pobijanom provedbenom uredbom i utvrđenih na razini dampinške marže, spomenuti izračuni mogu, prema njihovu mišljenju, utjecati na sveukupni iznos antidampinških i kompenzacijskih pristojbi, koji je ograničen razinom marže sniženja ciljnih cijena.

- 103 U skladu s ustaljenom sudskom praksom, sud Unije može odbiti razlog ili prigovor kao bespredmetan ako utvrdi da on ne može dovesti, pod pretpostavkom da je osnovan, do zatraženog poništenja (presude od 21. rujna 2000., EFMA/Vijeće, C-46/98 P, EU:C:2000:474, t. 38. i od 19. studenoga 2009., Michail/Komisija, T-50/08 P, EU:T:2009:457, t. 59.).
- 104 U predmetnom slučaju, kao što to proizlazi iz točke 102. ove presude, tužitelji su priznali da čak i da je Komisija prilikom utvrđivanja marže sniženja cijena i marže sniženja ciljnih cijena tužiteljâ upotrijebila izračune prikazane u odgovoru na repliku, koji se temelje na izvoznjoj cijeni društva Jushi, bez prilagodbi na osnovi članka 2. stavka 9. osnovne uredbe, to ne bi imalo nikakva utjecaja na visinu antidampinških pristojbi uvedenih pobijanom provedbenom uredbom.
- 105 Nadalje, tužitelji nisu uspjeli ponuditi ni najmanji dokaz, ni u okviru mjera upravljanja postupkom, ni na raspravi, kojima bi potkrijepili svoj argument u skladu s kojim ti novi izračuni mogu utjecati na sveukupni iznos antidampinških i kompenzacijskih pristojbi.
- 106 Iz toga slijedi da, čak i da tužitelji osnovano osporavaju metodu koju je Komisija upotrijebila pri određivanju izvozne cijene društva Jushi, u okviru izračuna marže sniženja cijena i ciljnih cijena, korištenje novim izračunima navedenima u točki 101. ove presude ne bi ni u kojem slučaju dovelo do promjene antidampinških pristojbi, što uostalom priznaju i tužitelji. Stoga se na istaknutoj pogrešci ne bi moglo temeljiti poništenje pobijane provedbene uredbe u dijelu koji se na njih odnosi.
- 107 Posljedično, drugi tužbeni razlog valja odbiti kao bespredmetan, bez potrebe analize osnovanosti četiriju njegovih dijelova koje su istaknuli tužitelji.
- 108 S obzirom na navedeno, tužbu valja odbiti u cijelosti.

IV. Troškovi

- 109 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika Općeg suda, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da tužitelji nisu uspjeli u postupku, valja im naložiti snošenje vlastitih troškova i Komisijinih troškova sukladno njezinu zahtjevu.
- 110 Na temelju članka 138. stavka 3. Poslovnika, intervenijent će snositi vlastite troškove.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (prvo prošireno vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. Tužba se odbija.

2. Društva Hengshi Egypt Fiberglass Fabrics SAE i Jushi Egypt for Fiberglass Industry SAE snosit će vlastite troškove i troškove Europske komisije.

3. Društvo Tech-Fab Europe eV snosit će vlastite troškove.

Kanninen

Jaeger

Póltorak

Porchia

Stancu

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 1. ožujka 2023.

Potpisi